

[Aksel Larsen.]

skatten, ville administrere den sådan, hvad der undertiden antydes, at man gør den til et konjunkturpolitisk instrument. Men det, der tiltrænges vedrørende en skattereform, er først og fremmest en reform af hele indkomstbeskatningen efter de linjer, det ærede medlem hr. Peter Nielsen antydede, da han talte imod skattedradsreglens bevarelse. Det er det, der tiltrænges, og hvad det angår, ligger der ikke noget forslag fra regeringens side. Der ligger ganske vist krav nok fra andre partiers side om, at man skal flytte langt mere af skattebyrden over på den indirekte beskatning og lette den direkte beskatning, og så må det altså tilføjes, at der er en sørgelig tendens til at imødekomme sådanne krav hos i hvert fald en del af regeringerne.

Spørgsmålet om børnetilskuddene har været berørt, og det er jo kun rimeligt, eftersom børnetilskuddene er puttet ind i skattelovgivningen, hvad de naturligvis ikke burde være. Det er en familiepolitisk eller en social foranstaltning og burde ikke være en skattepolitisk foranstaltning. De findes imidlertid i skattelovgivningen, og derfor må vi beskæftige os med dem nu. Jeg kan fuldt ud støtte dem, som siger, at børnetilskuddene burde være højere, end de er efter den bestående lovgivning og efter det forslag, der ligger her.

Når det ærede medlem hr. Poul Hartling og statsministeren på offentlige møder, endda med fjernsynsdækning, går i konkurrence om, hvem der kan byde højest med hensyn til børnetilskuddene, så skulle man også tro, at der ville ske noget enten fra regeringens eller fra venstres side, men det gør der altså ikke. Vi vil forbeholde os at overveje, om vi vil foreslå en forhøjelse af børnetilskuddene i denne omgang; det vil naturligvis også blive overvejet under påvirkning af, hvad der sker med regeringens forslag om afgiftsforhøjelser, men i hvert fald være det sagt i almindelighed, at børnetilskuddene burde være højere.

Det kan være meget rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Foged siger, at børnetilskuddene burde træde i kraft allerede fra barnets fødselsår, men det er jo dog muligt, at problemet med hensyn til barnets fødselsår kunne klares på anden måde, nemlig ved hjælp af en moderskabsydelse. Det er imid-

lertid ingen fordel, hvis det skal gøres efter det ærede medlem hr. Fogeds recept, nemlig ved at børnetilskuddet udbetales fra barnets fødselsår, men så kortes af i den anden ende: den årrække, der ydes børnetilskud, må ikke være længere. Jeg skulle nok tro, at børnene, når de er blevet 16-17-18 år, koster adskilligt mere, end når de er $\frac{1}{2}$ år eller 1 år, så hvis man vil tænke på grænserne for børnetilskuddets udstrækning, bør man vist hellere forhøje overgrænsen end korte den ned.

Endelig er der formueskattegrænsen. Den har jeg jo haft lejlighed til at omtale tidligere, og jeg vil igen gøre opmærksom på, at der ingen chancer er for, at min gruppe kan tiltræde, at man sætter formueskattens bundgrænse så højt op som til 150.000 kr. Jeg er ganske klar over, at der er partier og ærede medlemmer her i salen, som ønsker den sat endnu højere. Der var da ingen tvivl om, hvad det ærede medlem hr. Foged mente, da han talte om, at formueskatten er blevet til en forøget ejendomsbeskatning, og der var heller ingen tvivl om det ærede medlem hr. Poul Møllers sigte, da han talte så varmhjertet for de arme stakkels formueejere, som ikke kan klare sig. Jeg tror, der er adskillige dele af befolkningen, som har vanskeligere ved at klare sig — men lad nu det være. Det, man må hæfte sig ved, er spørgsmålet om ejendomsbeskatningen, og da er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at dette folketingsflertal i de sidste år har haft så travlt med at lette ejendomsbeskatningen, at det virker helt usmageligt og helt urimeligt; og nu vil man altså oven i købet lette den yderligere, forstår jeg, ved at presse formueskattens bundgrænse højere op end til 150.000 kr. Det kan vi ikke gå med til, og jeg advarer regeringen mod at være imødekommende.

Jeg vil benytte lejligheden til at fremsætte den principielle betragtning, at under forudsætning af, at vi har en rimelig og socialt retfærdig indkomstbeskatning, så er formuebeskatning en meningsløs, som ikke burde eksistere. I princippet går man ud fra, at formuer er tilvejebragt ved, at man har sparet op af sin indkomst, og hvis indkomsten er beskattet rimeligt, er der egentlig ikke rum for en formuebeskatning. Det er indkomsten imidlertid ikke. Så længe vi har en så aldeles utilfredsstillende ind-